

Alina Kietlińska

Falenty, pow. Pruszków

Informator Archeologiczny : badania 2, 412-413

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

S P R O S T O W A N I A

FALENTY, pow. Pruszków

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Sprawozdanie z badań wstępnych stanowiska
hutniczego /1967/^{x/}

Stanowisko hutnicze w Falentach pod Warszawą /powiat Piasечно/ było badane w dniach 23.X.-4.XI.1967 r. pod kierownictwem dr Aliny Kietlińskiej z funduszków Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie. Były to badania wstępne na obszarze 25 m². Stanowisko w Falentach zostało odkryte przypadkowo w czasie robót ziemnych na terenie Instytutu Melioracji i Użytków Zielonych. Pierwsze badania ratownicze przeprowadził konserwator zabytków archeologicznych woj. warszawskiego mgr Stefan Woyda, stwierdzając istnienie piecowisk wzdłuż rowu o długości 80 m. Teren, na którym występowały piecowiska obejmuje parę hektarów. Stanowisko można datować na okres późnolateński.

Na zbadanym odcinku pod warstwą współczesnego gruzu występowała ciemnoszara ziemia do głębokości ok. 1 m. Odkryto ogółem 7 dymarek, z których 3 zabrano w całości do Państwowego Muzeum Archeologicznego, dwie zbadano częściowo, gdyż tkwiły w ścianach wykopu, dwie zaś - dość zniszczone - zbadano całkowicie. Pod kłocami żużla /często rozbitego/ o wysokości ok. 40 cm znajdowały płytkie

x/ patrz: wstęp do Informatora

jamy z wyraźną zawartością węgla. W żuźlu a także w jednej z jam znaleziono fragmenty ceramiki późnolateńskiej. Na powierzchni pieca 3 zachowały się szczątki przepalanej gliny.

Poza kośćmi znaleziono tu wyłącznie fragmenty ceramiki. Bliżej powierzchni sporadycznie występowały fragmenty wczesnośredniowieczne. W całym wykopie znajdowano fragmenty ceramiki późnolateńskiej z pogrubionymi i faetowanymi krawędziami, chropowatej i znacznie rzadszej - gładkiej jasnej i czernionej.

KONIN - /badania 1967/

Sprawozdanie zamieszczone w Informatorze Archeologicznym 1967 r. na str. 163, 164 powinno być uzupełnione następującymi informacjami:

Prace wykopaliskowe zostały przeprowadzone w lipcu 1967 r. przez Ekspedycję Wykopaliskową Zakładu Archeologii Wielkopolski i Pomorza IHKM PAN w Poznaniu ze środków specjalnych na zlecenie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Koninie pod kierownictwem dr K. Dąbrowskiego. Tekst jak wyżej znaleźć się winien na str. 163 Informatora po wierszu 3 od góry.

Na str. 164, po wierszu 12 od góry, należy umieścić zdanie uzupełniające:

- Badania w rejonie kościoła św. Bartłomieja odsłoniły jedynie nikłe ślady osadnictwa z XIII/XIV w.

SANDOMIERZ - Krakówka /badania 1967/

W Informatorze Archeologicznym 1967 r. badania prowadzone